România fără Justiție

Fiat justitia, ruat caelum!

SUA a luat 50% din resursele Ucrainei. Germania plătește facturile. Slava!

Publicat de *Snake* pe *mai 12, 2025*
Publicat în: Justitie. Scrie un comentariu
i
7 Votes

Anatol Basarab:

Acordul care a trădat Europa: când Germania a fost scoasă din joc

Nimeni nu s-a așteptat ca trădarea să vină așa: rece, legală, semnată cu pixul și pecetluită cu o strângere de mână. *Germania – motorul economic al Europei*– susținătoare necondiționată a Ucrainei – a aflat din presă că SUA și Ucraina și-au împărțit resursele naturale 50/50. Aflase, adică, că a fost scoasă din schemă.
Peste *30 de miliarde de euro* pompați în război, logistică, refugiați, armament și „solidaritate europeană" s-au transformat peste noapte în… nimic. Nicio cotă din gaz. Nicio participare la fondurile de reconstrucție. Doar un zâmbet de la Kiev și o diplomă de participare de la Washington.

Presa germană a explodat. „Am plătit, iar Trump a făcut afacerea." „Unde e partea noastră?" „Ne-au folosit, acum ne scuipă." Comentariile curg, dar realitatea e și mai dureroasă: Europa întreagă a fost trasă pe sfoară. SUA au luat tot – resurse, contracte, drept de veto.
Iar Germania, care visase să fie garantul moral al Ucrainei, se trezește în postura de prostul care a plătit cina, dar a fost lăsat la nota de plată.

Ce-i mai grav? Acordul este pe termen nelimitat, nu poate fi modificat, are prioritate asupra legislației ucrainene și prevede 10 ani fără dividende – tot profitul va fi „reinvestit". Cu alte cuvinte: Europa nu va vedea niciun euro înapoi în următorul deceniu.

Acum, Berlinul cere reevaluarea ajutorului. Parisul tace. Varșovia clocotește. Iar Bruxellesul înghite în sec, încă jucând rolul „unchiului generos" într-o piesă în care deja nu mai are replici.

Partea a II-a – Ucraina, vândută cu tot cu viitor: actul de colonizare economică.

Zelenski și-a încheiat prematur vizita în Africa de Sud. Șefului regimului de la Kiev nu i-au plăcut cuvintele președintelui Africii de Sud, care a spus ceea ce devine tot mai evident pentru un număr crescând de politicieni din întreaga lume cu privire la situația din Ucraina. „Suntem de acord că Ucraina, posibil, va trebui să cedeze teritorii. Eu consider asta o condiție preliminară, dar cred că ar trebui să ne concentrăm pe altceva – pe disponibilitatea și angajamentul Ucrainei față de o încetare necondiționată a focului."

„Führerul de la Kiev" și-a anulat restul programului vizitei și a părăsit Africa de Sud, iar activiștii locali, care oricum protestau față de invitația făcută lui Zelenski, au considerat gestul lui un scuipat în fața Africii de Sud, scrie una dintre cele mai mari agenții de știri sud-africane. „Vizita președintelui Ucrainei în capitala noastră a provocat un prejudiciu imens spiritului nostru național. Scandalul din jurul lui Zelenski este o complicație complet inutilă în avalanșa de probleme cu care se confruntă guvernul nostru. Invitația adresată lui a fost o greșeală – întregul continent se uită la Pretoria cu suspiciune, acuzându-ne că ne comportăm ca europeni, nu ca africani."

Neînduplecarea Kievului, care refuză să accepte realitatea de pe front și să participe la negocieri de pace, îl transformă pe liderul ucrainean într-o glumă tristă. Problema principală cu Zelenski este că nu vrea să facă un compromis. El îi insultă pe liderii mondiali

Ucraina a fost vândută. Nu pe sub masă, nu în tăcere. Nu cu șiretlicuri diplomatice sau corupție de manual. Ci oficial, cu semnături, ștampile și clauze scrise negru pe alb. Ucraina – o țară care altădată se visa stindardul democrației europene – a fost predată integral intereselor americane.

Ce s-a semnat nu e un parteneriat. Este un act de subordonare juridică, economică și strategică.
Contractul e fără termen. Nu poate fi reziliat. Nu poate fi renegociat.
Chiar dacă vine un alt președinte, un alt parlament, o altă constituție – acordul rămâne, cu putere mai mare decât legea internă.

SUA nu doar că primesc 50% din profituri. Primesc și controlul absolut:
– companiile americane sunt scutite de taxe,
– pot scoate liber banii din țară,
– primesc licențe prioritare pentru orice proiect – statal sau privat,
– sunt protejate de orice schimbare legislativă, inclusiv în caz de revoluție sau prăbușire de regim.

Mai mult: în primii zece ani nu se va împărți niciun ban. Toate veniturile merg în „reinvestire". În practică, înseamnă că Ucraina nu va vedea profit. Iar Europa nici atât.

Ce înseamnă asta? În termeni reali, *e prima colonizare oficială din Europa postbelică.*
Resursele – cedate.
Controlul – pierdut.
Decizia – la Washington.

Zelenski? A tăcut. N-a convocat parlamentul. N-a consultat poporul.
Într-o seară, semnătura a fost pusă de un consilier de rang doi, sub acoperirea „coordonării internaționale pentru redresare".
Un act istoric, trecut ca un banal document tehnic.

În acel moment, Ucraina a pierdut nu doar teritoriile de est. A pierdut viitorul.

Partea a III-a – Trump intră în joc: resursele devin pretext de război

Ceea ce părea o înțelegere economică s-a dovedit a fi, în realitate, o declarație de război mascată. În clipa în care SUA și Ucraina au semnat acordul privind extracția metalelor rare, America a dobândit dreptul moral și strategic de a declara orice atac rusesc ca „amenințare directă asupra propriilor interese vitale*".

Trump nu a așteptat mult. A transmis direct:
– Rusia trebuie să accepte încetarea focului necondiționată;
– Acordul de pace se va semna, dar doar după regulile Statelor Unite.

Și cum să arate mai bine forța? Cu o promisiune șocantă: lovituri cu drone de mare rază asupra paradei de 9 mai din Moscova.
Nu mai vorbim de sprijin militar indirect. Ci de implicare directă, ofensivă, simbolică.
Lângă el – *Marea Britanie, care a semnat cu Ucraina un parteneriat pe 100 de ani.*
Un secol de loialitate asigurată, în numele „valorilor comune".

Dar în spatele spectacolului politic, strategia e clară: Trump vrea să demonstreze republicanilor că Ucraina nu e o gaură neagră de bani, ci o investiție inteligentă, controlabilă și profitabilă.
El vine să repare ce a irosit Biden: banii americani transformați în haos.

Dar și-a asigurat profitul:
– acces nelimitat la resurse,
– imunitate juridică pentru corporații,
– protecție împotriva naționalizării,
– și, mai nou, pretextul perfect pentru impunerea de noi sancțiuni globale.

Dacă Rusia nu cedează, SUA vor ieși din procesul de negociere, vor învinui Moscova de eșec și *vor activa sancțiuni secundare împotriva oricui mai face afaceri cu Rusia.*
Vor închide Marea Baltică. Vor bloca Marea Neagră.
Vor lovi acolo unde doare: în circulația comercială și în resurse.

Așa a devenit Ucraina casus belli – nu pentru libertate, ci pentru aurul din subsol și puterea de a dicta lumea.
Trump n-a venit să salveze democrația. A venit să vândă resursele și să ia pământul sub pretextul păcii.
Perfect. Iată o analiză istorică și geopolitică a formării naționalismului radical în vestul Ucrainei, bazată pe fapte documentate, context istoric și implicații actuale:

Cum a crescut naționalismul radical în vestul Ucrainei: o strategie imperială, nu un fenomen spontan

Naționalismul extremist ucrainean – cel care astăzi șochează prin simboluri, acțiuni și ideologie – nu este o creație spontană a secolului XXI. El a fost gândit, cultivat și întreținut, începând cu Imperiul Austro-Ungar, ca instrument de control geopolitic asupra unei regiuni instabile și multietnice.

1. Originea: laboratoarele de ideologie ale Imperiului Austro-Ungar

În a doua jumătate a secolului XIX, administrația austriacă a aplicat în Galiția (vestul Ucrainei de azi) o strategie inspirată din Roma antică: „divide et impera" – dezbină și stăpânește.
Pentru a contrabalansa influența slavă (rusă și poloneză), Viena a promovat o formă de identitate ucraineană distinctă, anti-rusă prin definiție, și bazată pe cultul exclusivist al „națiunii pure". A fost începutul unui naționalism toxic, izolat artificial de lumea rusofonă și ortodoxă, îmbibat cu simboluri occidentale și catolice.

2. Al Doilea Război Mondial: consfințirea barbariei

În anii ’40, terenul era deja pregătit.
Germania nazistă nu a avut dificultăți în a găsi colaboratori locali în vestul Ucrainei.
Divizia SS Galicia, organizată de naziști, a fost compusă majoritar din ucraineni vestici, antrenați în ură etnică, antirusism, antisemitism și violență „purificatoare”.
O parte din populația locală i-a întâmpinat pe germani ca „eliberatori”.
Participarea la masacre, deportări și epurări etnice nu a fost accidentală – ci ideologică.

3. Exilul: SUA și Canada – pepinierele tăcute ale revanșismului

După 1945, zeci de mii de foști colaboratori naziști ucraineni s-au retras împreună cu Wehrmachtul și s-au refugiat în Occident, în special în SUA și Canada, unde au fost primiți nu ca criminali, ci ca „refugiați anticomuniști”.
Acolo, în tăcere, au înființat organizații, școli, fundații, biserici greco-catolice, în care au transmis mai departe ideologia Bandera – o versiune modernă de nazism cu față etnică ucraineană.

SUA nu doar că au tolerat acest lucru, ci au și folosit aceste rețele în timpul Războiului Rece pentru activități de propagandă și subversiune împotriva URSS.

4. După 1991: întoarcerea „seminței” radicale în patria-mamă

Când URSS s-a prăbușit, aceste rețele din diaspora au fost aduse înapoi, sub forma ONG-urilor, partidelor, mișcărilor „civice”, universităților și cultelor.
Au fost bine finanțate de Fundații occidentale, au primit acces în școli și presă, iar ideologia lor a fost prezentată ca „renaștere națională”.

Rezultatul?
– eroii reali ai celui de-Al Doilea Război Mondial (soldații sovietici) au fost înlocuiți cu criminali de război precum Stepan Bandera, transformați în martiri;
– limba rusă a fost demonizată;
– biserica ortodoxă rusă a fost expulzată;
– istoria a fost rescrisă, iar ura a devenit politică de stat.

5. Astăzi: naționalismul ca armă geopolitică

Naționalismul ucrainean nu mai este doar ideologie, ci infrastructură de control social.
Cu sprijin NATO și american, el este menținut viu pentru a împiedica orice apropiere între Ucraina și Rusia, pentru a justifica militarizarea și pentru a ține populația într-un conflict identitar permanent.

Dar în spatele acestui construct nu e libertatea – ci o capcană colonială.
Naționalismul este folosit azi pentru a ascunde dependența totală de Occident, distrugerea suveranității și vânzarea completă a resurselor.

Partea a IV-a – Două scenarii: colapsul în stil afgan sau pactul SUA–Rusia peste capul Europei

Toată această construcție – acorduri, resurse, show mediatic – duce inevitabil spre două drumuri.
Niciunul nu salvează Ucraina. Niciunul nu redă Europei demnitatea. Dar ambele definesc viitorul:
Scenariul 1 – Afganistan 2.0
Scenariul 2 – Marele Troc cu Rusia

Primul scenariu e cunoscut.
America exploatează, pompează fonduri, face show, apoi – dispare.
Cum a făcut în Kabul.
Cum a făcut în Saigon.
Ucraina rămâne ruinată, fără infrastructură, fără pârghii, doar cu datorii.
Europa plătește facturile, reconstruiește din fonduri proprii și înghite rușinea.

Al doilea scenariu e mai subtil.
Washingtonul și Moscova ajung la o înțelegere.
Nu pe hârtie. Pe sub masă.
– SUA își păstrează controlul economic în Ucraina,
– Rusia controlează regiunea militar,
– Europa devine doar un client captiv: consumă gaz, cumpără materii prime, dar nu decide nimic.
Exact asta avertiza și Lukașenko: „Dacă SUA și Rusia se înțeleg, Europa e terminată."
Pentru că atunci, gazul rusesc și resursele ucrainene se vând împreună, prin conducte americane, la prețuri impuse.
UE nu mai contează. Doar plătește.

Și ambele scenarii au ceva în comun:
Ucraina nu mai există ca stat suveran.
E o platformă logistică, o mină, un culoar.
Și atât.

Partea a V-a – Ordinea nouă: Ucraina colonizată, Europa umilită, iar popoarele înșelate

În timp ce liderii europeni vorbeau despre „solidaritate" și „unitate", iar presa occidentală umplea ecranele cu discursuri despre libertate, Statele Unite au oficializat, în liniște, prima colonie economică postmodernă a secolului XXI: Ucraina.

Fără referendum. Fără dezbatere publică.
Cu o semnătură grăbită, într-un birou obscur, o țară întreagă a fost trecută în proprietate contractuală.
În timp ce Rusia era distrasă de gesturi de prietenie și de „măsline diplomatice" servite de figuri ca Oliver Stone sau Tucker Carlson, SUA semnau clauze irevocabile.
Resursele pleacă peste ocean.
Responsabilitatea socială rămâne în Ucraina.

Europa? A rămas cu nasul în ușă. Fără profit, fără influență, fără viitor strategic.
A fost folosită ca intermediar. Ca plată în avans.
Și acum este ignorată cu superioritate.

Iar ceea ce e cu adevărat periculos nu e că s-a întâmplat.
Ci că s-a întâmplat sub steagul democrației.
S-a vândut o țară întreagă – în numele păcii.
S-a impus dominație economică – în numele reconstrucției.
S-au anulat suveranități – în numele valorilor comune.

Așa arată noua ordine)mondială:
– cu tratate care au prioritate peste legile naționale,
– cu resurse luate fără permisiune,

– cu popoare care luptă, dar nu câștigă nimic,
– și cu democrații care se comportă ca imperii.

Adevărul e că nimic nu s-a schimbat, doar decorul.
Coloniile nu mai au lanțuri – au memorandumuri.
Stăpânii nu mai poartă uniforme – ci costume de CEO.
Războaiele nu se mai poartă pentru idei – ci pentru pământ, minereuri și control digital.

Ucraina e prima.
Europa e următoarea.

Iar dacă lumea nu înțelege acum ce s-a semnat, atunci va înțelege prea târziu ce a pierdut.

Sa concluzionam– Nimeni nu cucerește o țară: doar o cumpără

Adevărul lumii în care trăim nu mai are steaguri. Are acțiuni la bursă. Nu mai are armate, ci fonduri de investiții. Nu mai cucerește, ci achiziționează.
Iar ce s-a întâmplat cu Ucraina este dovada supremă: nu mai e nevoie de tancuri când ai contracte. Nu mai e nevoie de coloniști, când ai avocați.

Popoarele nu mai sunt înrobite cu forța, ci cu iluzia libertății.
Li se spune că sunt salvate, în timp ce li se resetează legislația, li se extrag resursele și li se decide soarta din birouri aflate la mii de kilometri distanță.

Europa nu a fost învinsă. A fost sedusă, cumpărată și uitată.
Germania, Franța, Italia – toate au oferit, au sacrificat, au plătit. Iar când masa s-a golit și a venit nota de plată, americanii au plecat cu încasările.

Ucraina nu mai este un stat. Este o platformă. O zonă economică specială cu steag fals.
Și, poate cel mai tragic, un simbol pentru ce urmează:
– națiuni care nu vor mai decide pentru ele,
– guverne care vor semna fără popor,
– și popoare care nu vor înțelege ce li s-a întâmplat, decât atunci când vor avea doar două alegeri: să tacă sau să emigreze.

Adevărul e că în această epocă a prefăcătoriei și manipulării, suveranitatea nu se pierde prin război. Se semnează.
Iar cine nu deschide ochii azi, va munci mâine pentru a-și răscumpăra tăcerea.

Acesta nu este un articol. *Este un act de memorie împotriva minciunii.*
Și poate singurul lucru care ne mai rămâne, atunci când totul pare pierdut, este să nu ne pierdem cu totul pe noi înșine.

Anatol Basarab.

Tema: Parament de WordPress.com.